

NHỮNG ĐỨC TÍNH TỐT VÀ TẬT XẤU CỦA NGƯỜI VIỆT.

Một dân tộc tự nhận mình có toàn những đức tính tốt, không có tính xấu – là một dân tộc sống trong ảo tưởng. Mà một dân tộc sống trong ảo tưởng thì sớm muộn gì cũng suy thoái hoặc bại vong.

Có thể nói không có một dân tộc nào trên trái đất này gồm toàn những đức tính tốt.

- Chẳng hạn người Nhật. Họ có thể có rất nhiều đức tính tốt, nhưng một đức tính xấu không thể phủ nhận đó là người Nhật khó chơi, khó có thể hòa hợp với các chủng tộc khác. Họ sống khép kín chứ không cởi mở như người Việt Nam.

- Người Do Thái vì quá thông minh cho nên ” ăn người “, không chịu nhả ra. Chính vì thế mà bị người ta ghét. Ăn thì phải nhả ra, tức phải chia sẻ với người khác thì mới lâu bền.

- Người Pháp có thể cái gì cũng tốt cả nhưng quá kiêu cách, nặng tự ái cho nên tụt hậu so với Đức, Mỹ, Nhật là những nước trước đây thua kém Pháp.

- Người Mỹ có thể cái gì cũng tốt cả – nhưng quá phóng túng và không dạy luân lý, đạo đức trong học đường. Có thể đây là nguyên do khiến xã hội Hoa Kỳ từ từ băng hoại .

- Còn Trung Hoa? Tại sao một đất nước đã sản sinh ra những nhà tư tưởng vĩ đại như Khổng Tử, Mạnh Tử, Tuân Tử, Lão Tử, Trang Tử, Bách Gia Chư Tử ..lại có quá nhiều bạo chúa, đàn bà hung ác, dâm loạn làm suy sụp đất nước và làm khổ con người? Phải chăng người Tàu có một “căn bệnh trầm kha” gì đó mà chúng ta chưa biết?

- Còn Việt Nam mình thì sao?

Trong chiều hướng để dân tộc và đất nước cùng tiến lên, tôi thử phân tích xem người Việt chúng ta có những đức gì TỐT và những đức tính gì XẤU. Trong bài hát “Việt Nam! Việt Nam!” Nhạc sĩ Phạm Duy có giấc mơ vĩ đại là một ngày nào đó dân tộc Việt Nam sẽ đem “Lửa thiêng soi toàn thế giới” .

Tôi cũng mong dân tộc mình có ngày như vậy. Nhưng ngày đó chưa đến. Muốn nó đến thì chúng ta, dân tộc Việt Nam phải nhìn lại mình xem cái tốt thì giữ gìn, phát huy. Cái gì xấu thì bỏ đi. Người có trí tuệ là người thấy mình có lỗi và sửa chữa.

Một dân tộc hay một cá nhân sẽ mãi sống trong ảo tưởng và u tối khi tự ru ngủ mình bằng những giá trị mà mình hoặc dân tộc mình không có.. Sau đây là những đức tính Xấu và Tốt của người Việt Nam.

Theo Viện nghiên cứu xã hội học Hoa Kỳ thì người Việt có các tổ chất cơ bản sau:

1. Cần cù lao động, nhẫn nại, chịu đựng trong mọi hoàn cảnh khó khăn song dễ thỏa mãn.
2. Thông minh, sáng tạo, song chỉ có tính chất đối phó, thiếu tầm tư duy dài hạn, chủ động.
3. Khéo léo, bắt chước giỏi, nhanh, dung hợp được cái hay của người song không duy trì đến cùng (ít quan tâm đến sự hoàn thiện cuối cùng của sản phẩm).
4. Vừa thực tế, vừa mơ mộng, song lại không có ý thức nâng lên thành lý luận.
5. Hiếu học, biết quý trọng giáo dục, người trí thức, có khả năng tiếp thu nhanh, song ít khi học “đến đầu đến đuôi” nên kiến thức không hệ thống, mất cơ bản. Ngoài ra, người Việt học tập không phải chỉ vì kiến thức (nhỏ học vì gia đình, lớn lên học vì sĩ diện, vì kiếm công ăn việc làm, ít vì chí khí, đam mê).
6. Thích làm chủ, xởi lởi, chiều khách, song không bền.
7. Tiết kiệm, song nhiều khi hoang phí vì những mục tiêu vô bổ (sĩ diện, khoe khoang, thích hơn đời).
8. Gia đình đùm bọc, che chở, bảo vệ lẫn nhau.
9. Có tinh thần đoàn kết, tương thân, tương ái, song hầu như chỉ trong những hoàn cảnh, trường hợp khó khăn, bần hàn, còn trong điều kiện sống tốt hơn, giàu có hơn thì tinh thần này rất ít xuất hiện.
10. Yêu nước nồng nàn. Khi có ngoại xâm sẵn sàng hy sinh tính mạng để bảo vệ đất nước. Tôn thờ và quý trọng người hy sinh vì đất nước.
11. Yêu hòa bình, nhẫn nhịn, song nhiều khi lại hiếu thắng vì những lý do tự ái, lật vặt, để tiểu cục làm mất đại cục.
12. Thích tụ tập, nhưng lại thiếu tính liên kết để tạo ra sức mạnh (cùng một

việc, một người làm thì tốt, ba người làm thì kém, bảy người làm thì hỏng).

Những Đức Tính Xấu:

- Đánh giá của Phan Bội Châu:

Hay nghi kỵ lẫn nhau, không làm nên việc gì cả, đó là điều rất ngu thứ nhất.

Tôn sùng những điều xa hoa vô ích, bỏ bễ những sự nghiệp đáng làm, đó là điều rất ngu thứ hai.

Chỉ biết lợi mình mà không biết hợp quần, đó là điều rất ngu thứ ba.

Thương tiếc của riêng, không tưởng đến việc ích chung, đó là điều rất ngu thứ tư.

Biết có thân mình nhà mình mà không biết có nước, đó là điều rất ngu thứ năm.

Dân được cường thịnh là nhờ có sự nghiệp công ích. Nay những việc đó, người nước ta đều không thể làm được. Hỏi vì sao không làm được, thì nói là vì không có tiền của. Sở dĩ không có tiền của là vì đã tiêu phí vào những việc vô ích xa hoa rồi.

- Đánh giá của Phan Châu Trinh

Dân tộc nước Nam, trên lịch sử, có hai đặc tính cực đoan phản đối nhau: một là đặc tính bài ngoại và ỷ ngoại; hai là đặc tính tự tôn và tự ti.

Hai đặc tính đó sẵn ở quốc dân, trong não mọi người.

- Đánh giá của Trần Trọng Kim

Người mình phần đông thường ranh vặt, quỷ quyệt, bộ tịch lễ phép mà hay khinh khi, bài bác chế nhạo.

Tâm địa nông nổi, khoác lác, hiếu danh

Thường thì nhút nhát, hay khiếp sợ

-Đánh giá của Nguyễn Văn Vĩnh

Tính ỷ lại, tính ăn gian nói dối, thói ăn uống thành nợ miệng,

Tính bán tín bán nghi, thói đồng bóng, tính vay mượn kém sáng tạo,

Tính cơ hội đục nước béo cò, thói “gì cũng cười”, tệ cờ bạc...

Thi sĩ Tản Đà trong bài thơ Mậu Thìn xuân cảm viết năm 1932 đã nhận xét về xã hội Việt Nam:

"Dân hai trăm triệu ai người lớn ?

Nước bốn nghìn năm vẫn trẻ con".

Những Đức Tính Xấu Khác:

1. Đi trễ, không tôn trọng giờ giấc:

"Không ăn đậu, không phải là Mẹ.

Không đi trễ, không phải Việt Nam".

2. Hay nói dối, hoặc nói dối quanh.

3. Hay biện minh (tại, bị) thiếu tinh thần trách nhiệm.

4. Thích nói xấu người khác, chen vào chuyện người khác (ngồi lê đôi mách), ghen tị vì không muốn ai hơn mình.

5. Không tôn trọng của công.

6. Thù dai.

7. Thích ai thì bốc lên tận mây xanh, ghét ai thì dùng mọi lời lẽ để lăng nhục, sỉ vả, chửi bới người ta. Thiếu thận trọng về ngôn ngữ. Thiếu tinh thần vô tư.

8. Khó lòng hùn hạp, khó làm ăn chung vì ai cũng muốn thủ lợi riêng.

9. Vô kỷ luật.

10. Vì chỉ biết có gia đình mình, dòng họ mình cho nên lơ là việc chung.

11. Lòng tham : Đã có 1 thì muốn có 2, có 2 thì muốn có 20, khi có 20 thì muốn có 200... Lòng tham ấy, đam mê ấy như 1 thứ ma túy. Thứ ma túy ấy vượt lên trên cái đạo đức, trên cả đồng loại để con người đứng sang một chiến tuyến khác đối lập với nhân dân, dùng nhân dân làm vật nuôi cho chính lòng tham của mình...

12. Ham tiền - Hiếu danh - Coi thường danh dự - Vô cảm và hèn nhát - Coi nhẹ ý nghĩa "đồng bào".